

LBRIS

We know
books

Editor: Călin Vlasie

Corectură: Ivona Matei

Tehnoredactare: Carmen Rădulescu

Coperta: Ionuț Broștianu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Brâncoveanu, Romulus

Strada Libertății : Versuri / Romulus Brâncoveanu. - Băbana :
Rocart, 2025

ISBN 978-606-9717-88-2

821.135.1

*Contravaloarea timbrului literar se depune
în contul Uniunii Scriitorilor din România.*

Copyright © Grupul Editorial Rocart, 2025

Romulus Brâncoveanu

Strada Libertății

Versuri

ROCART

Strada Libertății

Nu semăna cu cea de astăzi

Era însă și pe atunci a Libertății,
Dacă nu o confund cu alta, după atâția ani.
Părea ceva mai îngustă, fără atâtea borduri
Din ciment pietrificat,
Cu o librărie exact la mijloc,
Cu fosta Bancă Agricolă ceva mai departe,
Pe dreapta, când mergeam la liceu,
O cârciumă într-un beci, la un capăt,
Unde Adeimatos și Kebes, idolii mei,
Ah! Fluturi plini de răni! intona primul,
Ah! Măgarii învățară să spere, măgarii!
Scanda al doilea,
Beau țuică de caisă – galben, provincial absint
Cum nu se mai găsește, astăzi, niciunde –,
Apoi se topeau amândoi
În raiul garsonierelor,
Al fetelor ce se angajaseră abia
La țesătorie.
O cofetărie, *Cravata Roșie*,
Peste drum de Școala de Meserii,
Unde puteai să ceri coniac și cafea
Iar parizerul îl cumpărai, de alături,
Cu suta de grame,
Să nu se strice de pe o zi pe alta.
Apoi, deși desființată, cenzura
S-a răspândit ca o gripă,

LIBRIS | We know books

Toate s-au închis, au intrat în ruină,
Strada Libertății s-a umplut de gropi,
Espressoarele din barul hotelului
Au ruginit, *Kent* nu se mai găsea pe nicăieri,
Nici măcar la bufetul partidului,
Librăria se ticsea de cărți roșii
Agonizând în propriul sfoiag,
Întinzându-se pe dulapuri,
Pe dușumele, în pivnițe și pe tavane,
În poduri și prin văzduhuri,
În apartamente și pe sub banchetele
De linoleum ale singurului autobuz
Ce-și făcea veacul, tot acolo, la capătul liniei.

Ceva se rupsese încă de prin o mie nouă sute
Șaptezeci și ceva,
Cooperăția începuse să se dezvolte nebănuit
Umplând orașul de cefe late, de burți
Și de cravate cu zgârci
Ce se tot învârteau cu bărbații lor
Între Banca Agricolă și Școala de Meserii
Ca niște crapi mari în acvariu.
Domnul Eutifron, cel plin de evlavie,
Nu mai venea
Cu garoafa la butonieră
Direct de la Sorbona,
Nu mai traducea *Dimineți și Zile*,
Nu se mai fălea cu limbile vechi
Învățate la secerișul stufului,
Nu-l mai alintam numindu-l,
Oare de ce?, *Pepin cel Scurt*.

Se supăra și își îmbrăca paltonul,
Ridica vocea și arăta spre fereastră
Cu gândul la ce avea să vină.
Brazilii piperniciți de pe lângă
Gardul liceului
Se întorceau cu spatele,
Își ridicau gulerul
Și se zgribuleau ca într-o glumă tristă.
Se mișcau de pe un picior pe altul
Toamna întreagă,
Niște agenți de poliție trimiși
Pentru totdeauna pe urmele noastre.
Așteptau bruma, așteptau noaptea,
Așteptau Crăciunul și un pic de beteală.
Libertate înseamnă emancipare față de toate
Puterile de pe Pământ.

Noaptea trecu, veni și primăvara

La ieslea sa un unicorn visa.
Fum pal ieșea din nara sa
Când rumega.
Un snop de loz în plic pe cornul său ținea.
Am tras. Nimic. Neant.
3 lei și nici aceia noi.
Un leu, l-am cheltuit cu tine.
Pe-al doilea, pe vin.
Cu ultimul, ți-am luat papuci.
Am plâns. Am plâns o lună-ntreagă,
Așa mi-au spus.

Am plâns nebărbătește

Noi toți nenorocoșii, Ion, Simmias,
 Nu știi dacă și Terpsion,
 În orice caz, Teages, Kallikles, iar uneori
 Pausanias, care trecea mai întâi pe celălalt
 Trotuar, absent, așteptând să fie chemat,
 Ne îndemnam și noi în acvariul
 Dintre Banca Agricolă și Școala de Meserii,
 Niște căluți-de-mare
 Roșii și galbeni, verzi, albaştrii,
 Printre crapii de pescărie, o mie,
 Împingând cu botul în oglinda apei
 Să-și primească tainul,
 Iar când simțeam și noi în coama moale
 Mușcăături proaspete, de viperă,
 Simmias deja perora nemțește și franțuzește,
 Arătându-ni-le pe ale sale.
 Pe toți ne încerca dorința lui de înțelepciune.
 La cafea, sus, pe terasa
 Unde astăzi a crescut un stufăriș mai viguros
 Decât în Delta Văcărești, visam. Ce visam?
 Nimicul.

Așa erau vremurile pe Strada Libertății

La Casa de Cultură, primele reflectoare
 Se arseseră. *Stânjenelul de Aur*,
 Festivalul, se sfoiegea sub zăpezi.
 Prietenul meu cel mai bun, Glaucon,
 Ca un soldat în tranșee

Se clătina pe picioare,
 De foame, de sete, de somn,
 Când modela pe o hârtie
 Groasă de staniol
 Scriitori, cam până la
 Caragiale, să-i duc pedagogului,
 La cămin,
 Să nu-și verse focul pe mine
 Când întârziam
 Chemat de propriul destin.
 Tot pe acolo, tot pe atunci
Bujorul, magazinul universal,
 Se scutura, parcă, din senin.
 Aspasia, bibliotecara,
 Păstra singurele grame de cafea
 Din tot județul doar pentru noi,
 Cei câțiva inși netunși ai urbei.
 Toți s-au topit inexorabil
 În creierul meu, au devenit grăsimi, fum,
 Dar încă își țin pleata pe umăr
 Și versuri citesc acolo pe unde se află,
 La umbra duzilor, sub floarea corcodușilor
 Abia despăcată și între vârfurile
 Lăstarilor viței-de-vie
 Ce urcă, tot urcă, la cer,
 Departe de foarfecile frizerilor
 Ce patrulau intrările și ieșirile
 Pe Libertății, Hermocrates, Teodoros,
 Funciarul Meno, Meletus, farmacistul
 Megilius, Agaton, magistratul,
 Lysiās și Lysis, epigramistul

Cuprins

Strada Libertății

- Nu semăna cu cea de astăzi / 5
Noaptea trecu, veni și primăvara / 7
Am plâns nebărbătește / 8
Așa erau vremurile pe Strada Libertății / 8
Muream încet pe Strada Libertății / 10
Tot pe atunci, căprița neagră / 11
Nici o mie de ani după moartea noastră / 11
Și tot pe atunci cu briciul în mână / 12
Fetele cu uniforma deasupra / 13
Doamne, pleacă-ți urechea la ei / 14
De prin decembrie am făcut rost de butelie / 15
Nu te-am mai zărit de cincizeci de ani / 16
Libertatea nu este răul mai mic / 16
Ce ești tu, libertate / 18
Libertate, nu te căi / 19
Noi eram de alt soi / 20

Natul

- Unii spun că el își saluta confrății / 24
Căci, pare-se, suntem la sfârșit / 24
Timpul este o înțelegere între generații / 26

Nat lipsit de nobili / 27
Au fost mii și mii / 27
Dar noi știm / 28
Chiar dacă zeii filateliști vor purta din nou / 29
Ce culmi ni s-ar lăsa doar în genunchi urcate / 30
În veacul acela / 30
Un pierde-vară / 31
Ai săi ca niște lumânări galbene / 31
Și cum sta și plângea / 33
Azi simt cuvintele / 35
Logica inimii și nebunia prezenței / 36
Aveam un fel de gânduri / 37

Asfalt până la poartă

Când am căutat vreo două săptămâni / 39
Inspirat de aceste anunțuri / 44

Umbra lui Noica la Densus

Albine ca niște chelnerițe tinerele / 50
Mă simt totdeauna mai bine / 52
Dincoace ne face rost de bine / 53
Nu mi-a plăcut mereu / 53
Faptele mai târziu se petrec / 54
Ziua de ieri și de alaltăieri / 54

Faptele se petrec ca și când / 55
Dincolo presupune un prag / 56
Amintirile, beciuri pline de vechituri / 58
Dincoace implică dintr-odată limita / 58
Abia acum ai nevoie de închipuire și de închipuit / 59
Adevărurile acestea ca din faguri / 61
Pe hârtie, scrisul / 62
De țiteră ajutându-mă / 63
Așa trăiam tot așezând pietrișul / 65
La lumina din întunericul de borangic / 66
Nu am dorit să aflu / 67
Opera lui va străluci ca praful dintr-un muzeu / 69
Întrebarea a trecut peste răspunsuri / 71
Se vede că înainte de a ajunge / 72
Și tot acolo, în josul urbei / 72
Scriu pentru cel ce voi fi / 73
Realitatea la Vitănești / 74
Când omeneasca judecată / 81
Apoi din nou cuvântă / 82